

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIJS

Voor de Stad... f 12.
Franco per post... r 14.

DICERE VERUM QUID VETAT

HONATIUS.

ADVERTENTJEN

15 cents de regel
behalve 35 cents regel

(Verschijnende driemaal in de week: Dingsdag, Donderdag en Zaterdag.)

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PA- RISSE, N. G. O. D. B. R. A. B. A. N. D.

De Staat raadt bij deze ter kennis van het publiek, dat, om te kunnen doen uitvoeren de herstellingen van de bruggen der Vesting Breda, die in dit jaer moeten geschieden, het doorrijden der poorten van die stad zal worden belet, gedurende de naderom te bepalen tijden.

1°. De Ginnekenpoort van en met den 1^{en} tot en met den 20^{en} Julij aanstaande, als wanneer de communicatie door de Antwerpsche en Bossche poorten kan geschieden.

2°. De Boshpoort van en met den 22^{en} Julij tot en met den 3^{en} Augustus daaraanvolgende, als wanneer de communicatie door de Ginnekenpoort kan plaats hebben en

3°. De Waterpoort van en met den 5^{en} tot en met den 17^{en} der laatstgenoemde maand, gedurende welken tijd de gemeenschap met de vesting langs den zoogenaamden Bijvank en door de Antwerpsche poort, zal behooren te geschieden.

Hertogenbosch, den 10 Junij 1844.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR voornoemd
A. J. BORRET.

ITALIE

Men schrijft uit Rome, in dato 10 Junij: Het aanstaande konsistorie is stellig bepaald maandag 17 dezer; er zal in die vergadering worden wonden, als de openstaande bisschoppelijke zetels, van Rouaan, Versailles, Saint-Die, Verdun, Gap, Blois en Limoges, alsmede in eenige vakante biddommen in de Oostenrijksche staten en in Napels.

Men spreekt veel van een uitgebreid stelsel van spoorwegen, hetwelk geheel Italia zou omvatten.

ENGLAND

Den 19den Junij heeft de lord-majoor van Dublin, met groote plegtigheid in het Buckinghamse park te Londen, aan koningin Victoria het verzoekschrift aangeboden, waarbij de gemeenteraad van Dublin ten behoeve van den heer D. O'Connell en zijne vrienden tusschen beiden komt. De koningin heeft, na het voorlezen van dit stuk, het volgend antwoord gegeven:

Ik dank u voor de nieuwe verzekering, die mij doet, van uwe trouw aan mijn persoon en aan mijne kroon. Ik heb u mijn vast besluit doen kennen, op de wenschbaarheid der wet te handhaven en de wettelijke mijner hoven, aan wien de bedeeling der wet is toevertrouwd, te verhiedigen. Indien er dus enige in de handelingen der hoven zijn ingeslopen, die toch voor beziening vatbaar, en zullen zij door het opperste gerechtshof in het beugste herop worden hersteld. De getrouwe uitvoering der wet, wordt door mij het zekerste middel van behoud, voor de rust en vrijheid van mijn volk beschouwd.

Dezelfde deputatie heeft zich vervolgens naar het lagerhuis begeven, en ook daar een verzoekschrift needergelegd, waarin de petitionarissen verklaren, dat volgens hunne meening, de heer O'Connell en de andere veroordeelden wegens misdad, aan zamenzwering, op eene inkonstitutionnele wijze veroordeeld zijn geworden. Dat zij geen onpartijdig vonnis hebben gehad. Dat de lijst van den jury op eene bedriegelijke wijze is zamengesteld geworden, dat er overdrijving van strengheid en strafbare partijdigheid heeft plaats gehad, in de wijze waarop de rechtspleging is geschied. De petitionarissen hopen dat het huis, aan de inwoners van dat gedeelte van het Britsche rijk (Ierland) het recht van vrije discussie zal laten behouden, en zoodanige maatregelen nemen, als hetzelve in deze omstandigheden het doelmatigst zal achten.

De heer Cantwell is van Dublin herwaarts vertrokken, als overbrenger van het schriftelijk beroep op het huis der lords, wegens het tegen O'Connell en de zijnen geveld vonnis.

Dit geschrift is werkelijk gisteren in genoemd huis ingediend.

Men zegt, dat twee schatrijke dames te Blackrock, bij Dublin, voornemens zijn, ieder voor 1000 pond sterling in te schrijven, tot betitting der aanden heer D. O'Connell door het koninklijk gerechtshof opgelegde boete.

Lord Aberdeen is in het Hoogerhuis op het aanbod van den Carlos teruggesloten, om zijne regten op de kroon van Spanje op te geven, mits de jonge koningin zijnen oudsten zoon huwde. Zijne lordschap aarzeld niet te verklaren, dat het hem voorkwam, dat het inwilligen van deze schikking tot eenen nieuwen burgeroorlog in Spanje, en tot tweespalt aan het koninklijke hof zelf, aanleiding geven zou.

Men verzekert dat de regering van Engeland en Frankrijk overeengekomen zijn, te Washington gemeenschappelijk te protesteren, tegen de inlijving van Texas in de Vereenigde Staten.

In plaats van de Tifery, die daartoe eerst bestemd was, is de oorlogs-stuurboot *Romothaus* naar Tanger vertrokken, om inlijving van den Engelschen kopsal aldaar op te brengen.

De Chinese oorlogschepen hebben voor de laatste maal een miljoen dollars in syceezilver, in Formosa aangebragt en terstond ontscheept.

Het schijnt, dat er op dit oogenblik te Gibraltar, eene aanzienlijke Engelsche magt vereenigd is, en dat men er nog onderscheidene oorlogschepen verwacht, ten einde een wakend oog te houden op de gebaartenissen van Marokko.

De koning van Saxe heeft Londen verlaten, om een uitstap naar het noorden van Engeland te doen. Men zegt, dat hij bij den terugkeer naar zijn staten, een bezoek zal geven aan Lodewijk, Prins van het kasteel der Tuilerien.

Het standbeeld van den hertog van Wellington hetwelk den 18 dezer is onthuld geworden, kost met het voetstuk 9000 pond sterling, welke door vrijwillige inschrijvingen zijn bijeengebragt. Het

gouvernement heeft het metaal, dat 1500 p. st. gekost heeft, gegeven. De krijgsmun is voorgesteld in het gewaad dat hij in den slag van Waterloo droeg.

Tijdingen uit Brazilië vermelden dat het huwelijk van donna Januaria, tot hiertoe nog altijd de vernoodetijke erfgename der kroon, met den Napelschen prins d' Aquila, den 28 april met veel luister is gevierd.

Het Nederlandsch smaldeel, onder de bevelen van prins Hendrik, heeft de haven van Plymouth den 19 dezer verlaten, en den togt naar de Middellandsche ee voortgezet. Eerst had men gemeend, dat het op de komst der Zweedsche flotille wachten zou, doch zulk blijkt ongegrond te zijn geweest.

FRANKRIJK

De koning heeft op de tentoonstelling der voortbrengselen van nijverheid, verscheidene zeer aanzienlijke aankopen gedaan, welke tot geschenken voor de koninginnen van Engeland en de leden van haar gevolg, moeten dienen, wanneer de koning E. N. een bezoek op het eiland Wight gaat brengen.

Men schrijft uit Toulon van den 16 junij:

Naar het schijnt, heeft de regering bevelen gegeven, berichten van de Afrikaansche kust ontvangen. Dezen nacht alhier aangekomene bevelen, hebben alles in beweging gebragt: Het 3de regiment infanterie der marine, hetwelk eigenlijk voor de bewaring der kolonien en der tuighuizen is opgericht, heeft 's nachts ten een ure bevel ontvangen, om een oorlogs bataillon, 700 man sterk, te vormen, hetwelk reeds den avond gered moet zijn, om ingescheept te worden. Wij vernemen daarenboven, dat de artillerie der marine, die nauwelijks sterk genoeg is om de dienst, waartoe zij bestemd is, te verrigten, twee kompagnien, van 100 man ieder vormt, die insgelijks dezen avond worden ingescheept. Er moeten dus wel eenige oorlogschepen zijn gevormd en de ziele van de koning in de aard zijn, daar men Toulon op die wijze ontbloot, op het oogenblik, dat die zeeplaats geene eigenlijke bezetting heeft. Het doel der expeditie die men voor heeft, is nog niet volledig bekend, maar er is alle reden om te gelooven, dat onze regering de eene of andere Marokkaansche haven in bezit wil nemen. De troepen toch, wier kort aanstaand vertrek wij aankondigen, worden niet aan maarschalk Bugeaud gezonden, maar zijn naar Marokko bestemd.

Zoo op het oogenblik dat de lijneschepen Triton en de helle Poule tot de expeditie behooren.

Volgens eene brief uit Bonn van den 4den dezer, worden troepen van den Bey van Tunis, eene Engelse wachtpost nabij het fort la Calle, aangevallen, en daarbij eenige Fransche soldaten gesneeld en gekwetst zijn geworden. Het bericht vereischt nog grootelijks bevestiging, indien het met de waarheid overeenkomstig was, zoude dat voor de Franschen zeer ongunstig zijn, en zoude die tot nu toe met den Bey van Tunis in goede

Breda, houdende klage over het aldaar bestaan van eene willekeurige onwettige belasting, waarentrent wordt overgaan tot de orde van den dag. Daarna wordt de openbare vergadering gescheiden en veranderd in eene zitting met gesloten deuren.

Men verneemt, dat met deze zitting de werkzaamheden van de kamer voor dit jaar zijn geëindigd en dat, na afdoening door de eerste kamer van de in de afgelopen week aangenomen wets-ontwerpen, de tegenwoordige zitting der Staten-generaal, welligt reeds woensdag zal worden gesloten.

Laatsteleden woensdag heeft te Middelburg plaats gehad, de inwijding van de maatschappij tot beoerding van landbouw en veeteelt in Zeeland, en de tentoonstelling van vee en voorwerpen ten dienste van den landbouw, zoo als die vroeger bij programma was aangekondigd. Een ruime opkomst van leden en andere personen, heeft van de algemeene belangstelling de onduidelijkste blijken gegeven.

De arrondissement regtbank te Maastricht heeft, laatsteleden woensdag uitspraak gedaan, in de zaak van het openbaar ministerie, tegen den drukker van het dagblad *la Gazette du Duché de Limbourg*, en den schrijver van onderscheidene artikelen in dat blad.

De eerstgemelde, de heer Roberts, is bij dit vonnis, buiten geding gesteld. De ander, de heer Quisne, is schuldig verklaard, aan de hem ten laste gelagde feiten, en dien ten gevolge veroordeeld tot eene gevangenisstraf voor den tijd van drie maanden, eene boete van 500 guldens en ontzetting van burgerlijke regten gedurende 5 jaren, alsmede in de kosten.

Ingezonden Stukken.

Het Leidsche departement van de maatschappij tot nut van 't algemeen heeft, bij advertentie in de Leidsche konrant van 17 dezer, bekend gemaakt, dat het, ten einde zoo veel mogelijk, goede zeden onder den min-gegoeden stand te helpen bevestigen, en misbruiken tegen te gaan, besloten heeft, de ingezetenen dezer stad in de gelegenheid te stellen, om zich te voorzien van kaartjes, welke in bepaalde winkels zullen worden ingewisseld tegen grutterswaren of brandstoffen, naar verkiezing der houders. Deze kaartjes zijn geschikt, zegt het bericht, om te worden uitgereikt in plaats van een glas sterkendrank, of als eene geringe gave der weldadigheid, in plaats van handreiking in geld, dat men gewoon is onder den titel van fooi of drinkgeld, of nieuwjaars, of kermisgift en dergelijke te geven.

Het doel, zal men zeggen, is prijzenswaardig. De uitvinding om door zulke afdoende maatregelen het misbruik van sterkendrank tegen te gaan, is niet alleen nieuw, maar verradert ook veel zaken en menschenkennis. Een ieder, die met den zedelijken toestand van het gemeen doer raad bekend is, zal zulk eenen belanglozen ijver der bestuurders van 't Leidsche Nut toejuichen, het genie der uitvinders van dit nieuw middel gade slaan, en bewonderen. Er wien eer toekomt. Zulke mannen verdienen te regt de eikenkroon!

Men is, vooral in onze dagen, gewoon om spel te spelen in allerlei zaken, inzonderheid in die, welke door maatschappij worden aangegeven. Het is niet geheel onmogelijk dat dit voorbeeld, ook ten aanzien dezer nieuw uitgedachte effecten, bij het Leidsche gemeen, thans zedelijke verbetering en bevestiging zulke krachtadige maatregelen genomen worden, van eenigen invloed op hen, hetzij om deze te afwijzen, hetzij om hen te aanvaarden. Men weet, dat in sommige landen de orde, hetzij van het ijverige Leidsche departement, hetzij van de openbare hand

voor bedongen wordt, zal gereedelijk tot een rustpunt kunnen dienen, waaruit de zedelijke verbetering van het volk, door zulke goede maatregelen, door het wijze bestuur van het Leidsche departement kan worden gadegezien. Geen wonder, als het zelfs de stoutste herkenning overtrof! In dit geval werd het werk ook door de toekomst bekroond.

De scherpzigtigste en vorstandigste heeler van 't menschen zedelijke gebreken is vaak niet zelf boven elk hartstogtelijk gebrek verheven. Hierop schijnen zij te doelen die, op dezen verstandigen maatregel van het Leidsche departement, zich verstoort hebben nog iets afte wijzen. Zij kunnen wel niet ontkennen dat de maatregel genomen is, zoo als het bericht aanduidt, tot bevordering van Algemeen Nut, doch vermeenen, (zonderling genoeg!) dat dit bevorderd nut niet tevens strekt tot bevordering van allen: dit nemen zij kwalijk. In hoe verre deze beschuldiging eene openbare terechtwijzing verdient, mag men gissen uit de navolgende daadzaken waarop zij zich beroepen.

Daar zijn in deze stad vier winkels in werking. Van dit getal worden eenigszins vier door onroomschen (protestanten) gedreven. Deze vier worden allen tot de levering der bedoelde grutterswaren goedgekeurd; behalve de weduwe onder den welke deze gunst met hare geloofgenooten niet deelt. Om het getal van vier vol te maken, werd er een gewoon slijter in grutterswaren bijgevoegd. Ook deze is, zegt men protestantsch. De Katholijken zijn allen, zonder onderscheid van klasse, voor de levering uitgesloten. Het geval met de weduwe is ook onder de vier kooplieden met de levering der brandstoffen belast, geen enkele zou gevonden worden die de Katholijke godsdienst belijdt. En dit kan men, van het Leidsche departement niet duden. Kortzigtigen! Wat doet dit ter zake?

Al had ook de maatschappij tot Nut van 't Algemeen, wier hoofddoel niets anders zijn kan, dan om het nut van het algemeen te bevorderen, zich tevens verbonden te maken, de materiele voordeelen die zij afwerpt, gelijkelyk onder alle de ingezetenen, onverschillig welke godsdienst zij belijden, te verdeelen, ook zelfs dan nog, zoudde zij, in sommige gevallen, ter verzekering, dat maatregelen, als de onderwerpelijke, het doel zullen treffen, van den regel kunnen afwijken. Bij voorbeeld: was het, zoo onverschillig, op welke punten der stad de grutten voor den gemeenen man verkreegbaar werden gesteld? of, zouden de berispsers van het gedrag van het Leidsche departement, ook betere en geschikter buurten, daarvoor kunnen aanwijzen? Ook de meerdere of mindere kunde, vlijt, goedgeheid, eerlykheid, goede trouw, oppassendheid enz. enz. der winkeliers, die de grutten moeten toemeten of de tinnen voortellen, moest hier tusschen komen. Ik wil niet geacht worden te begrijpen, dat de heeren bestuurders van het Leidsche departement niet zouden weten, dat men Katholijk kan wezen en toch al het verrijchte bezitten, om dit officie voor het Leidsche Algemeen nut te bepalen; dat de heeren, die de grutten behoeven te aangeven, de winkeliers te begunstigen, dan kunnen zij bij ontvinding weten, dat de gekozenen aan alle de vereisten genoezaam voldoen: het ware dan dwaas naar anderen om te zien, naas van zij diezelfde ontvinding niet hadden. In één woord, het is niet altijd even gemakkelij, uit een groot getal goede keus te maken; en toch hangt er van deze keus veel af.

Men schijnt hier ter stede nog niet genoegzaam inzien, dat de maatschappij tot Nut van 't Algemeen, eigenlijk naar geen onderscheid van godsdienstige geloofens mag omzien. Het Leidsche departement heeft voorzeker ook ten deze, hetzij de recht, Daarvoor was haar toegevoegd, hetzij van deze wijze keus gemaakt, die

was niets meer dan de uitoefening van verkregen regt. Jammer: dat er zoo dikwijls onder het goede zaad, zoo veel onkruid gestrooid wordt. Hoe kunnen er nog zooveel gevonden worden, die het groote nut, door het Leidsche departement, met ijver en onpartijdigheid betracht, zoo onbedachtzaam miskennen? Overdraagzaam is inzonderheid hij, die in alles, onverschilligheid bij anderen meent aantetreffen.

Het Leidsche departement zal nog geheel andere maatregelen te nemen hebben, voor en aler dat het, algemeen hulde ziet aangedaan aan hare eigene verdraagzaamheid in het vak van religie. Het zou voorzeker, tot wezenlyk nut van het algemeen wezen, dat het Leidsche departement alle middelen in het werk stelde, om de schoone en noodzakelijke burgerplicht van verdraagzaamheid onder Leiden's ingezetenen aan te kweeken. Het Leidsche departement zoude zijne bedoelingen, niet langer door zooveel aien verdenken.

Publiciteit aan het gebeurde scheen mij het beste middel om die deugd van verdraagzaamheid, waarvan het Leidsche departement tot Nut van 't Algemeen zoo zeer doordrongen is, eens aan de Katholijken, die een belangrijk gedeelte der bevolking van deze stad uitmaken, voor te spreken.

Leiden 22 Junij 1844. (gepubliceerd als zijnde overzigt)

Mengelwerk.

Keizer Nikolaas.

Vervolg van het vorig nummer.

Wanneer men een man in zijne bijzondere gewoonten en in zijne neigingen volgt, dan zal men weldarig en de strekking van zijnen geest raden. Keizer Nikolaas heeft er behoefte aan, om zich met bijzonderheden in te laten: hij bemoeit zich met alles, laat zich rekening geven van alles, zelfs van de onbeduidendste zaken. Hij leest alle vonnissen der civiele regtbanken, om die te wijzigen of te hervormen; alles wat in zijn rijk in politiek of administratie geschiedt, komt onder zijne oogen. Dat is eene keulen bestreghheid, welke een bijzonder kleingeestig en heftig vernuft aanduidt. Er is iets in dien man van een sergeant-fournier en van een boekhouder.

Hij inspekteert dikwijls de kadettenschool, die de polytechnieke school van Rusland is, en ook bij die gelegenheid verdraagt zich zijne drift, om alles zelf te zien, alles zelf te doen. Zijne komst is nooit vooruit bekend; hij staat er te zeer op, om zijne dienaren te vernemen, of te betrappen, die in de gangen, waarin hij zal verschijnen, op de loert door de kluizen, om te zien, hoe de waartoe in iedere dezer heeft een vervaardigen. Indien hij bemerkt dat een heer ingeschied is op de bank leant, of dat hij stilstaat in zijn uniform, hetzelve van een ander te onderscheiden, dan wordt de leiding gendegzocht in de militaire discipline en teine worden geëerbiedigd. Als hij zijne tongde maakt, heeft hij terug in zijn pak, om te vreden over zich zelve, en troost de leiding, en geijverende, waarop hij de leiding van zijn leed bepalen. De omvangrijke bezigheden, die hem in de muren van zijn paleis, zijn werk-kamer, en bakroond met een telegraaf, en hij, met de hand, de opperste meester, beweegt met, met de armen van de militaire machine, en wijzen hem een zinnige taal, hij verandert, heer, Charlot, een Franschman, geleerd, heeft. Men erkent, dat in te gelyker tijd de behoeven der personen van hem die behoeven, en de behoeven, die behoeven, en den argwanenden degen, die behoeven is, dat het

ontfouwe hand de telegraphische uitdrukking van zijnen wil schende of wijzige. Hij zou wel weinig de behoeften en gewoonten van de alleenheersching kennen, die zich verwonderen zoude, eenen magtigen keizer ernstig bezig te zien, in het in beweging brengen van een sein-mechaniek.

Maar het is vooral in alles wat het leger en de militaire tenue aangaat, dat keizer Nikolaas eene ongeregelde liefde voor de bijzonderheden aan den dag legt. Is er sprake van een knoop minder of meer aan de slopkousen, of om de opslagen van het uniform een centimeter te verbreedden, of om de plaat van een schako te veranderen, of om eenig ander vraagpunt van dat gewigt te onderzoeken? Het is Zijne Majesteit de autokraat zelfs, die over deze hoog verhevene zaken nadenkt, en het vraagpunt doorhakt, met die opperwachtmeesters-scherpsinnigheid, die hem eer aandoet. Het gebeurt niet zelden, dat men het kabinet van den keizer ziet opgevuld met baionetten, sabels, kasques, politie-mutsen, uniformen, kavalerie-zadels, épau-letten, peltergen en andere militaire benoedigheden, dat alles bestemd is om de vindingrijke verbeelding van Nikolaas te oefenen, en zijne hooge kritiek te ondergaan. Hoe wordt die tijd nuttig besteed!

Wat zijn bij zulke gewigtige onderwerpen van overweging, de belangen van het volk en van den adel, de klagliederen van Polen, de eer van het Russisch leger, die in de bergen van den Kaukasus verloren gaat, met zoo vele andere zoo lastige als nietige zaken? De gevangenen van Siberië klagen? Dat zij wachten; Z. M. is afgetrokken door de studie van een hoofddekseel voor de infanterie. De inwoners van eene provincie sterven uit door hongersnood. - Morgen zal men hunne klagen onderzoeken. Van daag moet Z. M. geheel zijnen persoon wijden aan het vraagpunt der snorrebaarden, beschouwd onder een burgerlijk en militair oogpunt. Na rijpe beraadslagingen, verwaardigt zich de genadige monarch, een bevelschrift uit te vaardigen, waarvan wij hier eene overzetting laten volgen:

« Z. M. de keizer heeft zelf opgemerkt, zonder de rapporten, die hem daaregens zijn ingezonden, dat eene massa van burgerlijke beambten zich vermaant, snorrebaarden te dragen en den baard te laten groeijen, naar de wijze der Israëlieten, of dien in het geheel niet te laten scheeren, in navolging der Fransche modes. Z. M. heeft dit zeer onvoegzaam geoordeeld, hij heeft derhalve aan alle hoofden der burgerlijke administratiën bevolen, zich nadrukkelijk te verzetten, dat hunne ondergeschikten baarden of snorren dragen, aangezien de snorren niet mogen worden gedragen, dan door de soldaten.»

Zie zoo, dat is een' grooten keizer waardig! om zulke hervorming waardiglijk te kroonen, als de hooge apsteller van die gedankwaardige wet bij het einde hebben moeten volgen: » wij bevelen en gebiedten aan pakmakers en baardscheerders van ons rijk, de hand te houden aan de uitvoering van onszen wil.» Maar dit sprak van zelf, want men kunnen debenzelachtige zorgen, welke keizer Nikolaas, aan alles wat de militaire tenue aangaat, brengt, aan eene middele draad, de soldaten-mantels, den toegeschreven, welke hij den monarch geheerendrijft.

Die belagchelijke positie is aan keizers van Rusland gemeen; en hij moet het zeggen, zij is heel nuttig. In een land, waar de magt geenen anderen steun heeft dan het werken arm, waar alles op het leger berust, daar is het onvermijdelijk, dat de burgerij, door zich omdoend bezig te houden met de instelling, welke eenige koninkrijk is van zijne magt, eindelijk, dat zoozeer van den militairen geest vervulde, dat het eindelijk eene krankzinnigheid wordt. Het is III. was het gelukkig dat in het midden van de soldaten. Paul I. heeft die dwangheid tot verandering bij

besteedde iedereen dag, welk weder het ook ware, drie of vier uren aan de wachtparade. Met een eenvoudig donker groen uniform, een paar groote laarzen, en met eenen buitengewoon grooten belagchelijken hoed gekleed, bragt hij alle morgens door met de regimenten van zijne garde te oefenen. Met ontbloot hoofd, ondanks de felste koude, liep hij te voet om zich te verwarmen, stak de neus in de lucht, eene hand op den rug, en hield met de andere eene roede, welke hij naar de maat op en neer sloeg, terwijl hij luidkeels stond te roepen één, twee! één, twee! Hij roemde er op, dat hij zonder peltergen 25 graden koude trotseerde. Die keizer was een *parademan* (1) geworden, en vormde het ideaal van eenen instructie-sergeant. Bijgestaan door zijne twee zonen, waarvan de jongste hem vooral scheen te begrijpen en te schatten, gaf hij zich over aan al de genoegens van het korporaalschap. Hij liep heen en weder, kommandeerde de oefening, zette op alle bewegingen, bekeef de onhandigen en leerde met stokslagen de wapenoefening. Dezen deed hij vooruit en geheel achteruit gaan, den eenen liet hij het hoofd omhoog, den anderen vermaande hij den gordelriem en werd in die gewigtige operation wonderlijk bijgestaan door zijnen jongsten zoon, zijnen waardigen kweekeling, de groothertog Nikolaas.

Alexander had minder op met die kinderachtigheden. De toestand van Europa, bij zijne troonsbeklimming was zo ernstig, dan dat hij, gelijk zijn vader en zijn broeder, met zijne soldaten als met poppen zoude hebben kunnen spelen. De oorlog leidde hem af van de parade; het geweld der slagvelden deed hem het exercitio-vuur vergeten. Hij verlotthende evenwel het vaderlijk bloed niet, en hij toonde, dat ook hij met goeden uitslag had weten te lezen, in het handboek van den rekrutt.

Maar Nikolaas heeft de schoone dagen der soldaten-manis op nieuw doen bloeijen. Het manoevreren is zijn levendigst vermaak, en zijne uitgesproken uitspanning. Men kan niet anders dan bij hem men een soldaat moet aanpakken, behandelen, beteugelen en militairerment verdierlijken, om hem te herothoppen in een zinnigelijk automaat. Hij zelf geeft het voorbeeld, hij werkt met het geweer met eene verwonderlijke behendigheid, en toont, wanneer hij het geweer in den arm heeft, eenen onverbeterlijken grenadier te wezen. Hij overtreft alle zijne ondergeschikten in theoretische en praktische kennis, gelijk hij hen allen door zijne gestalte overtreft.

(Wordt vervolgd.)

(1) Om hun hof te maken aan den autokraat, waagden zich de oudste generaals en de ziekelijkste officieren, zonder verbod voor hun rhumatisms of chronische zinkingen, op de stalen van der peltergen, en zoo ligt gekleed als de keizer. De Russen zijn hovelingen tot de bezetting op de borst ingesloten.

Het Provinciaal Genootschap van Kunsten en Wetenschappen in Noord-Brabant, zal deszelfs algemeene vergadering houden op Zaterdag den 10 Julij e. k. des avonds 7 1/2 uur in het gebouw Casino te 's Hertogenbosch.

Daarom leden worden middelen uitgenoodigd, de vergadering met hunne tegenwoordigheid te vereeren, en, indien hun weligt eene bijzondere kennisgeving niet moogt zijn geworden, zulks alleen aan vergissing of verkeerde bezorging te willen toeschrijven.

De werkzaamheden der aanstaande vergadering zijn de volgende:

1. Opening der vergadering, bij monde van den heer eerste Voorzitter Jonkh. A. Martini van Geffen.
2. Verslag van den toestand van het genootschap, en kennisgeving omtrent ingekomen prijsverhandelingen door den heer Sekretaris.
3. Verslag oopens den toestand der bibliotheek, door den heer Bibliothekaris Dr. G. R. Hermans.
4. Het hooren en sluiten der rekening van den heer Penningmeester.

5. Uitreiking der aan de heeren Dr. C. R. Hermans en Mr. J. D. W. Pape, te 's Hertogenbosch voor hunne bekroonde prijsverhandeling toegekende zilveren medailles van het genootschap.
 6. Kenze uit voorgestelde, voor 1844, uit te schrijven prijsvragen.
 7. Eene geschiedkundige bijdrage, door Voorzitter Jonkh. A. Martini van Geffen.
- De Sekretaris van het Genootschap,
Jonkh. Mr. F. VAN RIJCKEVORSEL VAN KESSEL
Vice-Sekretaris.

Advertentien.

* De Notaris JOH. DE BERGW, te 's Hertogenbosch, zal eldaar, op de amalle haven nabij de aschschuur, op Vrijdag den 10 Julij 1844, des morgens ten negen uren verkoopen:
Eene extra groote partij TIMMERHOUT, van allerlei aard.

M. R. WALLACH,
HOFANDMEESTER
van
Z. K. H. den Prins van Oranje.

verwittigt het geeerde Publiek, dat hij zich den 2 Julij alhier zal bevinden, en te oontsutteren zal zijn, over alle gebroeken van de MOND en van de TANDEN en al wat tot de Mecanike deel van zijn vak behoort. Is gelegeerd bij den heer DOCTERS in het Logement de Eenhoorn in de karrestraat, alwaar hij zijne afwezigheid zijne landmiddelen verkrijgbaar is gesteld.

Graanmarkt van 's Hertogenbosch

van Donderdag Vrijdag en Zaterdag den 20, 21 en 22 Junij 1844.

ROGGE, is aan vorige prijzen vlug weggekocht. Boekweit, was er veel ter markt en vond zóó voor de konsumptie als ter versending aan eenigzints verhoogde prijzen gegegen koopers. Haver, was tamelijk aangevoerd en was spoedig opgeruimd; de navolgende prijzen zijn besteed geworden per Nederlands mud als:

ROGGE	f 5.25 à f 5.35
BOEKWEIT	5.25 - 5.60
HAYER	2.15 - 2.55

Presumptive waarde op wigt:
ROGGE van 68, N. P. f 5.20, van 71, N. P. f 5.00
BOEKW. » 66, » » - 5.20, » 69, » » - 5.00
HAYER » 40, » » - 2.20, » 45, » » - 2.00

Zijnde de middelprijs van de Rogge, waarna de zetting van het brood op Donderdag den 20 dez. is geschied. f 5.42.

De 8 Nederlandtche ponden roggebrood 27; Gerol. Het Nederlandtche pond boter f 0.48 à f 0.56

De zetting van het Tarwe-Brood, wordt alhier geregeld naar de Prijs-Kourant der Beurs van Rotterdam, welke is als volgt:

TARWE, Per Mudde.

Nieuwe Zaayva. Ovens	1843 f 8.80 à f 8.20
Rhijn en Kleefsche	1843, middelmarkt - 8.75
Kleefsche en Hooglandtche	1843, id. - 9.15

BEURS VAN AMSTERDAM
Maandag 24 Junij ten 10 ure.